

ԶԲՐՈՒՄԻՆ.—Մերէկ Պոլսոյ նաւահան-
դատ Ժամանեց Միջոյ անուն իտալական
գոստանաւ մը և Սալը Բագարի առջեւ
խարտիկով Զբօսանաւուն մէջ կայ տէրը՝
Լեօնէ Սեղբոս դուրը՝ ընտանեօր։

ՄԱՐԿԱՆԵՐԻՆԻՆԻՆ.— Մարտանաւ
պատանակեց մարտէն փոխադարձ ընդ-
մէքեք գրաւեցին առիթը Լոյսի ըն-
կերութեան տնօրէնին յատուկ մակոյկը
նայն ընկերութեան Օթթա զոգնեալէն կը
մեկնէր, երբ մարտային շրջան պատան-
եայ կապակածով իտալական թիւները կա-
տարեցին և 40 ընդմիջեցին գոտան, սո-
կայն մակոյկամարտէն մին՝ ձիւր՝ աչդ
զենքերու ինը ձովք հետեց. պատանակե-
ցաւ 31ը գրաւեցին, իտալական զոգնեալն
բաւարթին տնօրէնով իտալականով ան-
կից այ 14 ընդմիջեցին գոտան և ամենից
աւելանքին ձեռնահաս պատանակութեան

—Անցեալ շաբթու Մուստաֆա մար-
տանուր հանուրէ 300 թիւնոց տակաւ
մը ըստեկով որ մէկը Մուշաֆ տը Սուա
կայ Պաշտանայք գոյնք քննելով տեսնե-
րն որ պարտանակութեան և յորակ (կիւ-
նէլիէ) և վրան միայն մէկ թիւ Պի Գաւ-
արիֆ տը Սուա կայեղոր Բարսի մուսթը
աղիկեալ ըլլալով այլ տակաւոր գրու-
ուրն ու զրկուրէ և Պուստայի վառագի
պատանակ Ոստիկանութեանը քննու-
թեան ձեռնադրել է։

ԳՈՒՆԵՐԱ.—Մայիս 21ին Աղբաւորդիտ
մէջ քորեցան հինգ մահաց պատանեցան,
Գահրիբի մէջ 35 և ուրիշ տեղեր 43։

ՆԱԱՍԻՆԻ Զոգնեալներու ընկերութեան
համարանակին կատարած գործը թիւան
գրաստ ռաւիկանութեանը առաջ իր տակ
իր քննութիւնները Գարսի Ստեփան, որ
երկու ամիս առաջ այդ գրաստարկին կը
պաշտը իտալական էր, ձեռքարկեցաւ և
ի միտալից տուր իտալականով բան մը
գրաստեցաւ։

Նոյնպէս ձեռքարկեցան գրաստեհա-
կան պահապան Ալիքան ու սպասանայ
Վարդան Ալիքան այդ գրաստեհակին մէջ
կը պահուր, բաւն տարիէ ի վեր կը ծա-
ռայէ Պ. Միշուրի, այժմ գործակալ տա-
ցէ ընկերութեան և իր հորը քով։ Նաւաւոր
զոգնեալներու ընկերութեան կատարածութեան
ի վեր այդ գրաստեհակին մէջ կը ծառայէ
Ալիքան եկեղեցի գոցած էր Վարդանը
հան ձգելով։ Պաշտանայք գրաստեհակ
հան տանիքին տեսան թէ Վարդան իր-
եւոր որդաւորն է։ Երբեք թէ գործու-
թեան կատարեալն է Ալիքանին քաջակա-
յութեանը միջոցին։

Գրաստեհակին տակը գտնուած արձա-
րանք բանեցող երկու յոյներ ձեռքարկե-
ցան։ Ոստիկանութեանը երկու կիներ
աւ հարցաքննեց։

ՈՅԻՐ ԵՒ ԱՐԿԱՄ.— Մերէկ առտու,
Թագաթի առեւ, Միշուր անուն մարդ մը
միով երկաթուղի պահուր, տաղապից թաղա-
պիտութեան տաղապահին Մուսթաֆա-
ֆան, որ թեւէն ծանր կերպով վիրաւորուե-
ցաւ Միշուր ձեռքարկեցաւ։

—Առիթ օրը, Սիկանայի մէջ, միտալ
Ալի գինեաւն մը մէջ կուտեցաւ մանի
անուն մարդու մը հետ, զոր դաշտով
ծանրակալ վիրաւորեց։ Ալի ձեռքարկեցաւ,
յաւ իսկ վիրաւորեալ հիւանդանոց տա-
րուեցաւ։

ԳԱՇՏՅՈՒԱԿԱՆ

Մանկէն Միշուրի մարտիկ տարուած տըր-
ուեցաւ Պուստայ մարտանաւ տար արա-
նոց գրաւարով Լահրի Միշուրին պէշի և
Ալիքին ապրանք պատանեայ Անճուտ
Փարզ պէշի։

Երկրորդ կարգի Մէճիսիյէ պատուա-
նշան տրուեցաւ Մուստաֆա զրկուած ամ.
պատանակութեան հիւրամեծար գնդա-
պետ Պ. Բաթաթիին։

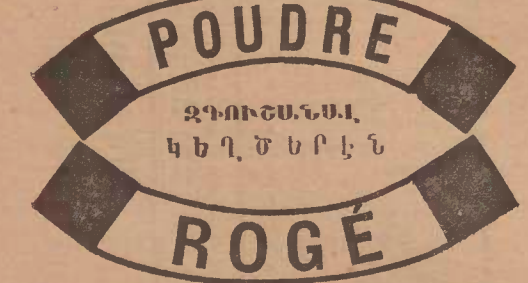
ՊԱՇՏՆԱԿԱՆ ԶԵՆՈՒԹՈՒՆՔ

Հետեւեալ Պաշտանակա Ձիւրուցումը
հարցուած է ի հրատարակութեան.

Մայիս 22 թուականա Բարձր. Մեճ-
Վարդանի ուղիւս հետաքրքր ծանուցած
էր թէ Տիարէքի, Մուստաֆա, Միշուրի,
Առաւել, Պիշուրի, Գարսի, Երմանի, Տը-
րապիզի, Վանայ, Պուստայ, Լահրի,
Գահրի և Երմանի նախնայ մէջ ալ,
Դանիւր, Վեհ, Սուլթանի, կատարեալ
անդորրութեան և ապահովութեան կը տի-
րէ։

ՍԶԻ ԹՐԱՎԱՌԵՍԻՆ ԸՆԴՈՒՆԻՐԵԱՆ
կը ծանուցար պատանակով ունեցող
ներուն թէ իրարարկել պատանակով
10 ֆրանքով թիւ 28 կարտին վճարումը
համար պարտքները պիտի ընդունին ի
վաւերացում, ամեն զորքերով և շարքի
օրերը կեն օրէն յետոյ ժամը 2ին 4, պիւ-
սով յունիս 3 (ն. Տ.) չորեքշաբթի օրերէն,
և վճարումները պիտի կատարուին ընդի-
րութեան Արգիէն, ութ օրն անգամ մը։
2—4

ԴՈՒՐ ԻՆԴԵՆՆ ՊԱՏՐԱՍՏԵՆԻՐ
ՅԵՐ ԼՈՒԻՅԵ ԼԱՍՏԱՍԵ
ՀԵՏԱՆԵԱԼ ԲՈՂԱՊՈՒԹԻՆԵԱՐ

ՎԱՆԵԱՆԵԱԼ ՓԱՐԶԻ ԲԵՐԿԱՆԵԱԼ ԱՊԱՐԵՄԵՆ
ԱՍՏԵՐ ԴՅՈՂԱՆԵՆԵԱՐ ՄԵՋ
Մեծարանակ կը վաճառուի, Փարիզ, Փարս
փողոց, 19։

ՕՐՈՐԱՆ ԽՈՍՔԵՐ

ԱՅԳ. ՀԻՄԱ ԳԱՆՈՅ

Վեճիկներու մը իրիւր զիւր.
Յնաւ ժամանակ մը որ շատ յու-
ռեցու այս գաղափարը՝ Միշուրի մէջ,
և, եթէ չեմ սխալիր, հարց. թեան հոյ-
հաւերներն ըստ բաւականին տնայտա-
յան շնորհիւ, արուեստ ինչ շատ զոհա-
ցում Բանի մը հասցեին ցոյց արուեստ,
ուր տեղական հայ թիւրքեր պիտի ձեռ-
ուէին, և Աղբ. Հիւանդանոցի հայաւոր,
զանցք պիտի առնէր օրը օրին, և առ-
նէր պատանակութեանը։

Յետոյ, միւսեան նպատակով, անիկ
պիտի մատուցարան մը տարբեր կամար,
թէ շատ զգրեալ ընդհարումութիւններ
ալ եղան, ասիցէ անկէ։

Հիմակ, կը հարցնենք.
—Օրը օրին թիւրքեր կ'անուրին,
փոքրիկ մատնեղարանը հաստատուե-
ցաւ։

Մեր ունէ ձեռնարկել մը հետեւու-
թեան շարուր կատարեալպէս, առաջին
օրէն, անշարժութեան գաղափարաւորած է։

ՀԻՄԱՆԻՍՏԱՆՈՒԹԻՆԸ ԴԱՅՈՐ

Պէտք մը որ, արդարեւ, կենսական
էր, որուն վրայ, ապրէն, մարտաման-
նէր գրուեցան։ Հետաքրքիր են իմանա-
լիւ, երկու տեղ թանի՝ անիկ մը իր յաւա-
յան հիմակ, և թէ անիկեղութիւնները
ինչ արդիւնք կունենան։

Գիտա բարձր իտիք չի հնչէ փափա-
քեղութեան, և ընդհանրութեան ունեցող-
ներու անհիշիւ։ Ամեն բան իր սկզբնաւոր-
ութեան մէջ ծանր, զփուս պիտի ունե-
ցայ, հետեւեալ կը թիւնանայ, և կը իր-
բաւայ։ Մնաց օր, իրենց համար, օգուտը
կընէ. բարոյական, նիւթական։

ՍԵՂԱՆԻ ԲԱՐԵԱՐ

Ուրախութիւն են գոյացած զուտ շահի
հաշուեցողակները, որ կը հրատարակ-
ուին մերթ ընդ մերթ։

Եւ անշուշտ բարեխաղական զգացու-
մով, ներքին գոհունակութիւն մը կը
զգար, երբ կուգայ մէկ սխալութիւնով
որ ուղիւ, և հիւանդանոց տուրէ կընէ
Աստը մեծ թիւ մը կը կաշուին, իսկ սա-
կայն ուրիշ մեծ թիւ մ'այ, որ, ակամայ
կը խորէր այդ թիւներու գործածութեան
Ապահովարար չեն կընար վճակ թէ, ա-
ղանք Հիւանդանոցին կարեկից չեն։

Պարիկ դիտողութեան մը, եթէ կը ներ-
ուր։
Կարելի չէ՝ իւրբանայիթ թիւի տեսակ
թիւ միւս անգնացները Աստ թիւն շահու
զգալի նուազում մը առաջ պիտի գայ,
բայց, խորհելու է պաշտուր, որ բնա-
կանաբար շատ անիկ պիտի ըլլայ, և հե-
տեւանք՝ շահն ար Սա ալ անցնցները
Հոյ չի թէ անցնէ ամեն մէկ պահէն
(բացի ստորին տեսակէն) բանի մը թիւ-
թիւնով որ պակաս ըլլան։ Խնդիրը՝ իրա-
ւեցութիւն ըլլալուն վրայ է։

Լալաթիա Ս. Մ. ՄՈՅԻՄԱՆ

ԵՐԱՆԱԿՈՒԹԻՆԸ

(ՆՈՐԱՎԵՊ)

(Շար. Յորհրդարանի Քիւնէ և Վեր)

Երբոր ընթերցող աւարտեցաւ, գացի
զարն առաջը նստեցաւ, սիրտս տխուր
տեսարանին միտադրութեան մէջ ձգուած,
սեղմուած այն տաքանակէ՝ որով կը համա-
կուրէ երբեմն ճամբորդները այսպէս տխուր
իրիկեաներու, այսպէս ամայի վայրերու
մէջ կարծես թէ ամեն բան վերջանալու
մտն է։ Այնքանով կը ներկայանայ յանկարծ
կենդանի տակով թուրաւորութեանը, ամեն
քէն մեկուսացումը, ոչնչացումը ամե-
նային, ու սրտին այն սեւ մեծութիւնը որ
կերպով ու նոյն իսկ կը խաղաղէ երա-
զանքներով մինչեւ մահ։

Պատաւը ըստիկա կելա, ու այն հե-
տաքրքրութեանը որ տանէն առիթ մե-
կուսացածներուն հոգնիւրեւ խորը կապ-
րի, հարցուց։

—Իրեք ճիւղայալէն կուգար։

—Այո, հանգրիւս համար կը ճամբոր-
դեն։

—Գրեցէ Փարիզի եր։

—Ձե, Նախնի եմ։

Ինչի անունի կելա որ արտասովոր
կերպով կը յուզուր. բայց այդ բանը ինչ-
պէս տեսայ կամ, առիթի ճիւղը, ինչպէս
զգացի, չգիտեմ։

Դանիւրով ձայնով մը կը ինչեց։

—Նախնի եմ։

Երկը զրահ մէջ երեցաւ, անգամ՝
խաղաղութեան։

—Հոյ չէ, չի լսիր։

Յետոյ, մէկ քանի վայրկեան վիշտ,
—Ինչ, Նախնի մէջ ամենքն ալ կը
ճանչցայ։

—Այո, այո, գրեթէ ամենքն ալ։

—Այն-Այնզ գերդաստանը։

—Այո, և շատ աղէկ, օրս բարեկամ-
ներն էին ամենքն։

—Կընամ հասկնայ, ձեր անունը
ինչ է։

Ընի անունը Աղբեր անկած երես
նայեցաւ, յետոյ ապրիլ խաղաղութեան ցած
ձայնով մը որ յիշատակներ կորսնցրէ։

—Այո, այո, լաւ կը ինչեմ որ Պիշ-
մարեկը, արդեօք հիմա անոր թիւն է-
գան։

—Անիկն ալ մեռան։

—Այո, բայց Սերմանները, կը ճանչ-
նաք գտնուր։

—Այո, վերջինը գործար մը։

Յետոյ, յուզումէն, տաքանակ զոյ-
գուեան, չը գիտէ ինչ չիտի, ուսում ու
նախնական զգացումով մը, չը գիտէ ինչ
պէտքով կը խոստովանուր, գրեցեալ առ-
մէն բան, խոսելու այն բաներու վրայ
զորս մինչեւ այդ վայրկեան պահէր իր
արտին խորը, ու այն մարդերուն նկատ-
մամբ որոնց անունը իր հոգին տակն ու
կրայ կընէր, ըսաւ։

—Այո, Հանրի տը Սերմանը, աղէկ կը
ճանչնամ, եղբայրս է անիկա։

Աղբեր անիկին իրեն, զարմացումէ
չմարտ, ու յանկարծ յիշատակ մը մարդի
մէջ արթնցաւ։

Այդ մարդը Լորէնի մէջ տան մը մեծ
գոյնակովութեան պատճառ եղած էր Դե-
ռատի աղիկ մը սիրուն ու արդար, Սի-
զան տը Սերման փախցումը եր այն վա-
տին հիւսար ինչնապայէ մը որուն հիւս-
մանատար Սիւզանի հայրն է։

Աղբեր երիտասարդ մէր, գեղացի
զաւակ, բայց իրեն ինչ տղոր կը վայրէ
կապուտ համազգեստը Ալ ինչը անտու-
կուս, տեսած, նշմարած, սիրած էր զայն
զոհարանակներուն մէջ Բայց ինչպէս խոսած
էր հետը, ինչպէս կըցած էին տանիւր
խոսակցի, անդալէ համարեալով եր հա-
տարի կարգի թիւն կը ինչիւր ինչիւր։ Այդ
բանը ոչ որ գիտայ։ Ոչ որ բան բան մը
կըցաւ գուշակին ոչ որ բան մը նախգիտ-
իւրիւրն մը, երբ գիտուր իր արձակուրդը
պիտի աւարտէր, անհրեւեւ լացաւ անոր
հետ։ Շատ փնտռեցին՝ բայց չգտան։ Ալ
անոնցից լուր մը չտեսուեցաւ և մեռած
կը յիշատակեն։

Ու հիմա գտնուր կը վերագտնէ այս շա-
բաթը ձերին մէջ։
Յետոյ ձերանկեցիք դարձաւ։

—Այո, լաւ կը ինչեմ Դուք օրերով
Սիւզանին էր։

Դիւսա շարժումով մը լայն պատա-
յանով Աղբերները աչքերէն կը վա-
զէին։ Ուսումը ցուցուեցով ինչի անշարժ
մեծութեւ, խորեւած տեսլին սեմի վրայ,
ըսաւ։

—Ինչն է։

Հոյցից որ միշտ կը սիրէր զայն, որ
գիւր կը հրապարակէ աչքերովը կը նայէր
անոր։

Հարցուցի։

—Ինչ կը ինչիւր կ'ըսէր։

Ստանէ եկող ձայնով մը պատասխա-
նեց։

—Մի, այո, շատ երջանիկ։ Անիկա
ինչի տես երջանիկ ըրաւ, բնաւ երբեք
չափաւորացի։

Հայն կը դիտէր տխուր, սիրով ունէ
արմատցած զարմացած։ Այս հարուստ աղ-
իւրն այդ մարդուն, գեղացիին ետեւէ
գացեր էր։ Ինչն ալ դարձել գեղացիին մը
հիշեր էր։ Իր կենսանք առաջը հրապար-
կ, առաջը պիտի ծանրէր, ու առաջը նորու-
թեան անցնցիւր էր։ Ու գիւր կ'սիրէր
զայն։ Երես լընգընդամա՞ր գաղափ-
կե-
ստալիւրին կին մը դարձեր էր։ Երես ծա-
թակով մը վրայ նստած, կայսէ սեղանի
մը առաջ, հոյէ ամանի մը մէջէն խալած
կարամ, ու իտալականով գետնակով
կուտէր։ Երես անիկիին մը վրայ կը
պահուէր։

Բնաւ մտածած չէր ուրիշ բանի վրայ,
միշտի անոր։ Ոչ զարմարեցաւ, ոչ
պատանակեց, ոչ վայրէջութիւնը անու-
սացեր էր, ոչ ալ ամբողջութեան կազմու-
թիւնը, վարդաբերով չըլլալուստած
անհիշատակներուն անուշադու գաղափ-
րիւր, ու փետուրից անկողնիներու հանգ-
նը՝ որ մարտիկները կը միւրեմն հանգուտի
համար։ Ուրիշ բանի բնաւ պէտք չուե-
ցաւ, միշտի անոր։ Հիշեր էր որ ան հոյ
ըլլար, ուրիշ բանի չէր փափայէր։

Դեռ նորատի, լսեց իր կենսանք, աղ-
իւր, ու ամեն անոր որ գիւր մեծցու-
ցեր, սիրել էին։ Ու հիշեր էր, միշտի ա-
նոր հետ այդ վայրէջ եղբայրները, իր ամ-
բող ինչիւրովը, երազներով, իր ան-
գաղաք սպասումներով ու անհուն յոյն-
րովն ամբողջ անոր համար գոյնթիւն
ունեցեր էր։ Իր գոյնթիւնը ամբողջ, մէկ
մայրէն միւսը, երջանիկութեանով լեցուցիւ
էր ան։

Ասիցէ անիկ երջանիկ չէր կընար ը-
լաւ։

Ու գիւրին ի բուն, կանաչ գիւրով խըւ-
պտ շնչարկութեանը ծերունի գիւրերին
որ պահով էր իր խաղաղակի վրայ, մտ-
անոր՝ որ հետեւեր էր իրեն այնքան հե-
ռուէն, այս տարորինալ ու պարզ պա-
տանակին, սակաւագէլ բայց կատարեալ
այս երջանիկութեան վրայ կը մտածէր։

Առաւել տարեւ մայրեկունէն, երկու
ծերունի ամիւրեւութեան ձեռքը սիրով
ու հոգաւոր։

Պատկեր լսեց. կին մը ըսաւ։

—Նայն բանն է, շատ դիւրաւ իրա-
գործութիւն խալէ մը ունեցիւն է, ամենա-
նախնական պէտքեր, ու ամենապարզ
պահանջներ։ Գարապէս յիմար մէ-
կին համար։

Ուրիշ մը մեծութեան անպէս գրեցեց։

—Բայց ինչ կոյ, երբեք ինչեւ։

Ու վարը, հորիզոնին խորը, Գորիւ-
բան իր թաղուէր, միւրին մէջ կիշեր դան-
գաղութն միւրին յատակը իր խորը ստու-
նէր կը շարէր, ստուերը որ երբեք էր
նայն ինչը պատանու համար այդ երկու
խոնարհ սիրուհիներուն պատմութեանը գոր-
թի ծովագիրը կը պատասխարէ։

Թագիւր. ԱՐՏԱՆԻՍ ՄՈՒՍԻՍԻԱՆ

Իզմիր

Ն. Ժ. ՊԱՐԻՍԻԱՆ ԲՈՒՆԵԱՐ

Ն. Ժ. Պարիսեանցիները, որուն ծա-
նուցումը հրատարակեցին այս էջին մէջ,
իրաւում ամենին լաւագոյնն է այն բնու-
հարեան որը միշտեւ ցարդ պարտաւ
առած են Յունաստանի մէջ։ Իր բնական
անուշահամութեան և կապուրիչ յաւ-
կութեանով երբեք չեն կարողանալ քանակ-
ներուն հետ։ Բացառելի փայլութիւններ
զորս տուած են երեւելի բնութեանը համա-
յարարներու բնութեանը և հիւանդա-
նոցիւր անդններ, կը հաստատեն մեր
այս ըրածը։

Միւրեմն կանաչ հիւանդանոցին տն-
քէն և համարարանին ծննդաբերութեան
բորքեալ Պ. Բանարա, Յունաստանի նա-
ւատարմին ընդէ, քննիչ բնկապետ Գ. Լա-
կատար, Աղբ. համարարանին արտա-
բանութեան ուսուցիչ Պ. Հաւթիւր, Ա-
լիքի Երբեքան հիւանդանոցին տնօրէն
Մ. Միշուր, Բանար, համարարանին ընդար-
նութեանը։

Թեան ու միւրեմն հիւանդանոցի բոր-
քեալ Պ. Բանարա, Ալիքի հիւանդա-
նոցին վարարածական ճիւղին տնօրէն Պ.
Բանարան և Զանի հիւանդանոցին առ-
տարանական ճիւղին տնօրէն Պ. Հայտա-
մարեան կը յայտարարեն թէ յիշեալ
քանարք ամեն մասում և զործածութեան
գործին բոլոր յատուցին է։ Ծարրաւու-
մով ապացուցուած է որ զուտ խաղաղ
չէ՛նուած է միշտ կրնայ գործածուի

